

DADES SOBRE L'*Schola Cantorum*

Tomàs Mayor i Nîmes¹

1935 – Mossèn Rebull arriba a Vilassar de Mar per ocupar la plaça d'organista del nou orgue², funda amb elements, principalment pocedents del Patronat Social³, l'*Schola Cantorum*.

1936, 1937, 1938 – La Guerra

1939, en l'Església provisional de les Monges, i amb acompanyament d'un harmòniom mogut a pedals⁴, comença a funcionar de nou, amb elements d'abans i altres que participaven en la companyia de Sarsueles "Amadeu Vives" que s'havia fundat durant la guerra, sota la protecció del Socors Roig, per afavorir els soldats de Vilassar que estaven al Front, i que acabada la guerra, es va posar sota l'aixopluc d'Educación i descanso. Els noms bo i a risc de deixar-ne algun a fora, eren: Joan Pera, Jeroni Gelpí, Josep Llenas, Josep Maria Suari, Francesc Lloveras, Josep Baylach, Pere Almera, Andre Pujol, Jaume Alsina, Pasqual Garcia, amb noves incorporacions a través dels anys.

---

¹ Com en l'article precedent l'amic Tomàs va compilar aquestes dades fa temps però la direcció de *Singladures* ha cregut oportú publicar-les en aquest volum. Com en el treball anterior, les notes aclaridores són d'Alexis Serrano.

² L'orgue de Sant Joan de Vilassar fou inaugurat el 5 de juliol de 1936, en el seu concert inaugural participaren juntament amb mossèn Rebull que era l'organista parroquial, el de la Parròquia de Santa Maria de Mataró i el mestre Vicenç Maria Gibert, també assistiren a l'acte els directors de l'Orfeó Català Joan Salvat i Lluís Maria Millet. La "sort" volgué que l'orgue que encara no s'havia acabat de pagar, se salvés de les flames revolucionaries de 1936 i que es pogués recol·locar al cor del nou temple. L'orgue del qual es diu que és un instrument especialment privilegiat per l'execució de peces romàntiques, és el nexa vertebrador de l'Associació Amics de l'Orgue que vetlla per la seva conservació i la seva difusió.

³ Aquest és el nom que rebé des de la seva fundació el 21 de juliol de l'any 1918 el que en l'esdevenidor coneixeriem com Patronat Parroquial.

⁴ Aquest harmòniom es troba actualment a la cripta de l'església parroquial de Sant Joan de Vilassar de Mar.

1942 – Mossèn Rebull aconsegueix tenir una escolania per cantar la Missa Pontificaleis del Mestre Perosi, amb motiu de la posada de la Primera Pedra del nou temple, amb la emotiva celebració de l'ofici de Sant Joan de 1942, en l'església encara sense cobrir, de la Schola Cantorum i l'Escolania en la veu de soprano. L'escolania era composta per Josep Rodón, Josep Ambrós, Pere Cortina, Oriol Pera, Tomàs Mayor i Josep Julià⁵.

Seguiren uns anys de certa normalitat, i s'anaren incorporant nous elements a mida, també, que els de més edat plegaven, Narcís Roig, Jacint Roldós, Benet Parera, Rafel Boix, i ja entre els anys cinquanta i seixanta, Joan Roig, Josep Ambrós, Jordi Carrau, Manel García, Narcís Tenas, Serafí Nin, Tomàs Mayor, Josep Roca, Joan Gubau, Joaquim Barceló, Josep Anglerill, Ricard Rabassa, Jaume Alsina i altres.

Les principals actuacions de la formació foren en les festes majors de Vilassar de Mar i en les solemnitats parroquials, si bé esporàdicament, es va col·laborar amb altres actuacions fora de Vilassar, per exemple, en el Congrés Eucarístic de Barcelona, un ofici a la parròquia de Camprodon, i en diversos anys en l'Ofici de Festa Major en la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes, i així continuà fins l'any 1974, any de la mort del mestre.

En aquell moment va agafar la direcció Jordi Carrau, i així va continuar fins 1979, que vista l'escassa participació de veus d'homes es va decidir transformar en cora mixta, encetant l'època de la Coral Englantina.

---

⁵ En aquella primera *Pontificalis* cantaren tres veus en total, dues d'homes que foren a càrrec de l'*Schola Cantorum* i la tercera, la soprano que executaren les veus blanques de l'escolania.